திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

790

எழுத்து: கோவி.லெனின்
ஓவியம்: கி.சொக்கலிங்கம்

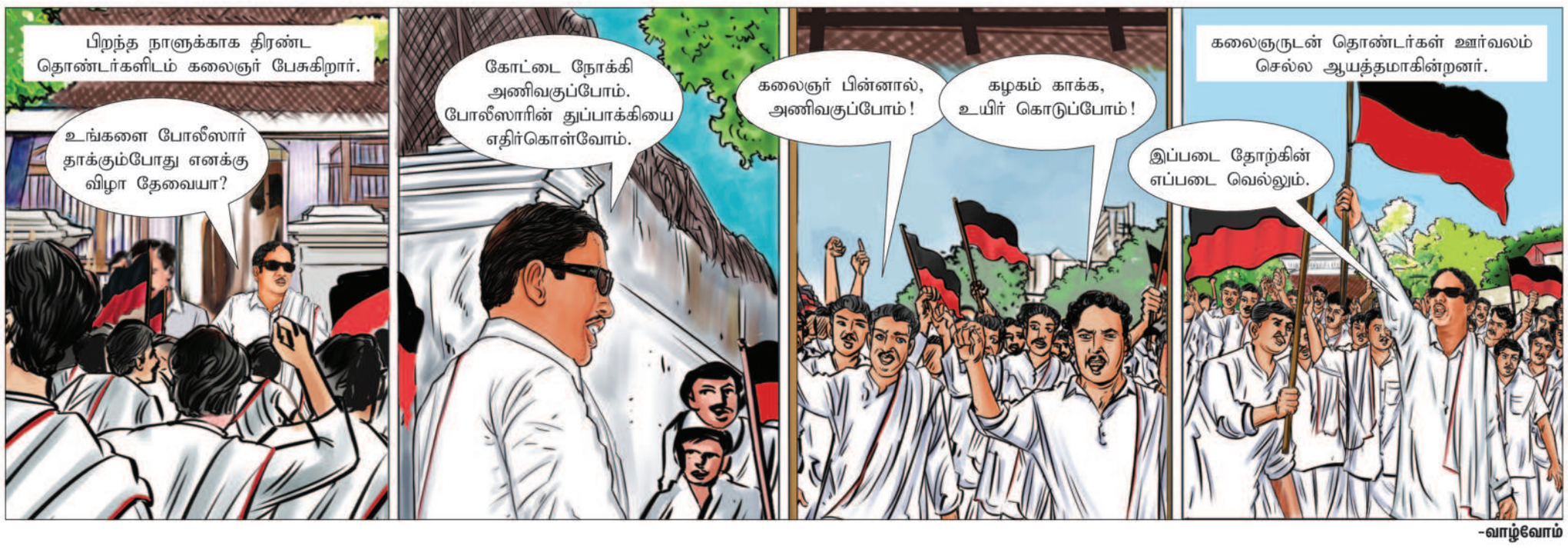

-வாழ்வோம்

'மைனாரிட்டி' தி.மு.க.

மரு.எஸ்.ஏ.எஸ்.ஹபிசுல்லா

4

தி.மு.க.வுக்கும் சிறுபான்மையினருக்குமான உணர்வுப்பூர்வமான உறவையும் உரிமைச் செயல்பாடுகளையும் விவரிக்கும் தொடர்

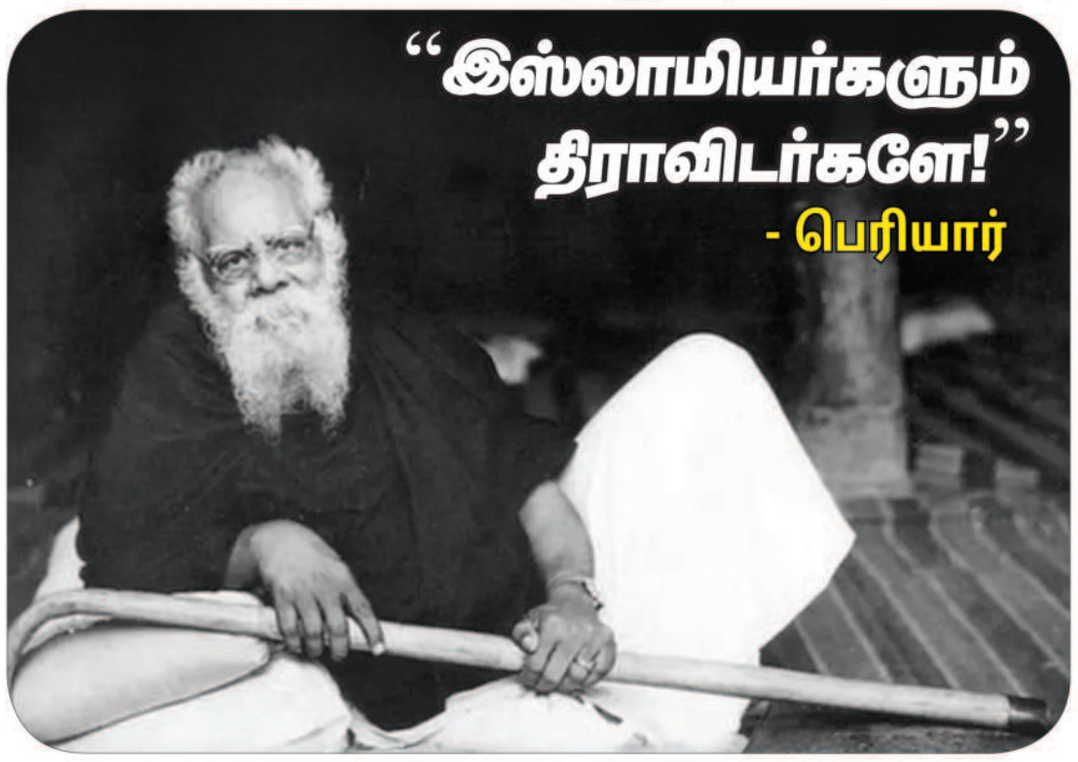

'தீண்டாமை', 'சாதி ஒடுக்குமுறை', 'ஆரிய உயர்சாதி ஆதிக்க'த்தை காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தபோதும் கடுமையாக எதிர்த்து வந்தவர் பெரியார். காங்கிரசில் இருந்து வெளியேறி சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தொடங்கியது, பின்னர் 'நீதிக்கட்சி', 'திராவிடர் கழகம்' என அவரது அரசியல் நிலைப்பாடுகள் அனைத்திலும், சாதி, தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக, அன்றைய காலகட்டத்தில் அவரைப் போல தென் இந்தியாவில் இயங்கியவர்களில் ஒப்பிடத் தகுந்த தலைவர்கள் யாரும் இல்லை. அதேநேரத்தில் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு எதிராக, பெரியார் முன் வைத்த மாற்று என்பது, 'ஒடுக்கப்பட்டோர் இஸ்லாம் மதத்துக்கு மாறினால் இழிவு நீங்கும்' என்பது அவரது நிலைப்பாடாக இருந்தது. பெரியார் நாத்திகராக இருந்தபோதும், சாதி, தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான ஒரு மாற்று ஏற்பாடாக இஸ்லாத்தை ஆதரித்தார்.

1947-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 'சாதி இழிவை ஒழிக்க, இஸ்லாம்தான் மாற்று மருந்து' என பெரியார் பேசியபோது, நாத்திகர்களே நம்ப மறுத்தனர். 'இன இழிவு ஒழிய இஸ்லாமே நன்மருந்து' என *1947* மார்ச் மாதம் திருச்சியில் ரயில்வே அலுவலர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்தில் பேசுகிறார் பெரியார். 'இந்து உயர்சாதி பெரும்பான்மைக் கொடூரங்களுக்கு மாற்றாக, தமிழர்கள் மானத்துடன் வாழ, மதம் மாறுவதுதான் வழி என்றால், அதற்கு இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தேர்ந்தெடுங்கள்' என்பது அன்றைக்கு பெரியாரின் வாதமாக இருந்தது.

"ஆரிய மதம் என்பது பல கடவுள்கள், பல ஜாதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால், 'இஸ்லாம் ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற அடிப்படையைக் கொண்டது. இந்த அடிப்படை திராவிடனுக்கு உரியது, திராவிடனுக்கு வேண்டியது" என்கிறார் பெரியார். அதாவது ஆரிய மதத்துக்கு முந்தைய தமிழர்களின் வாழ்வியல் நெறியுடன் இஸ்லாம் ஒத்துப்போகிறது என்று கருதினார் பெரியார். உலகின் எந்த நாட்டில் இருந்தாலும், அவர்கள் உடன்பிறப்பு, சம உரிமை, ஒழுக்கம் போன்ற பொது அடிப்படைகளில் ஒன்றிணைகின்றனர். இவைதான் திராவிடர்கள் தொடக்கத்தில் கொண்டிருந்த அடிப்படைப் பண்புகள் என்பது, அவரது பார்வையாக இருந்தது.

இந்து மதத்தின் பெயரால் நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் சாதி இழிவுகளில் இருந்து, தமிழர்களை மீட்பதற்கான மார்க்கமாக இஸ்லாமைக் கருதினார்.

"எப்படியாவது மக்கள் 'ஜாதிபேதம்', 'பிறவி உயர்வுதாழ்வு', 'பல கடவுள்கள்', 'உருவ வழிபாடு' ஆகியவற்றில் இருந்து விலக வேண்டும். பார்ப்பானுக்கு அடிமையாக இருந்து இழிவுபட்டு, தலையெடுக்க முடியாமல் இருக்கும் கேட்டிலிருந்து மீள வேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறு கருத்து ஒன்றையும் நாம் இந்தப்படிச் சொல்லவில்லை என்பதை, திராவிடர்கள் உணர வேண்டும்" என்றார்.

பெரும்பான்மை பெயரால் இந்து மதம் நிகழ்த்தி வந்த கொடூரங்களில் இருந்து விடுபட, பெரியார் நிகழ்த்திய அந்த உடைப்புதான் தமிழ்நாட்டில் விதைக்கப்பட்ட சமூக நல்லிணக்கமாக வளர்ச்சி கொள்கிறது.

சிறுபான்மை முஸ்லிம் மக்கள், இந்திய அளவில், வட மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்நாட்டில் ஆகச்சிறந்த பாரம்பரியத்தோடும் பெருமிதத்தோடும் பயணிப்பதற்கு, பெரியார் அன்று கொண்டிருந்த பார்வை அடிப்படையானது. குறிப்பாக, *1930*-களுக்குப் பிறகு இந்தியாவில் மாற்றமடைந்து வந்த அரசியல் சூழலில், இந்திய முஸ்லிம்கள் தங்களை எந்த அடையாளத்துக்குள் பொருத்திக் கொள்வது என்கிற புதிய நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கும்போது, பெரியாரும் நீதிக்கட்சியும் இங்கு முன்னெடுத்து வந்த சமூகநீதி அரசியல் களம் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவத்தையும் அவர்களுக்கான இடத்தையும் உறுதி செய்வதாக இருந்தது. பெரியாரின் திராவிடப் பார்வை, இஸ்லாமை சிறுபான்மையினரின் மதமாக மட்டும் பார்க்கவில்லை, 'திராவிட மதமாகவும்' அவர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவத்தையும் கோரியது.

> **பிரிவினைக் காலகட்டத்தில், சென்னை மாகாணத்தில் மட்டுமே முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்பாக உணர்ந்தனர் என்கிறது வரலாறு.**

இரண்டு நிலைப்பாடுகள்

பிரிட்டிஷாருக்கு முன், வட இந்தியாவில் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த முஸ்லிம்கள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் தங்களை இந்திய முஸ்லிம்களாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நெருக்கடி உருவானது. அதே காலகட்டத்தில் தென்னிந்தியாவில் முஸ்லிம்களின் சூழல், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இரண்டுவிதமான நிலைப்பாடுகள் இருந்தன.

ஒன்று இந்திய தேசிய அடையாளத்துடன் தங்களை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்வது. இரண்டாவதாக நீதிக்கட்சி அரசியல் முன்வைத்த ஆரிய உயர்சாதிக்கு எதிரான நிலைப்பாடு. அதாவது திராவிட அரசியல் சார்பு நிலையை எடுப்பது.

இஸ்லாமியர்கள் சந்தித்த இந்த இரண்டு அரசியல் போக்குகளில், ஒரு பிரிவினர் இந்திய தேசிய அடையாளத்துடன் தங்களை இணைத்துக் கொண்டனர். இஸ்லாமியர்களில் இருந்த பணக்காரர்கள் *(Elite)* இந்திய தேசிய அடையாளத்துடன் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கினர். குறிப்பாக, இந்திய தேசிய விடுதலை உணர்வு மேலோங்கி வந்த காலகட்டத்தில், அந்த நீரோட்டத்தில் வட இந்தியாவில் இஸ்லாமியர்கள் மத்தியில் இருந்த அதே உணர்வு, இங்கிருந்த மேல்தட்டு பிரிவினரிடம் இருந்தது. 'இஸ்லாமியர்கள் பிரிவினைவாதிகள் இல்லை' என நிரூபிக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்காகக் கூட, இந்திய தேசிய அரசியலைப் பேச வேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகினர். 'முஸ்லிம்கள் தங்கள் சொந்த உயர் அடுக்கினரிடம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்' என்று அப்போது அதைச் சுட்டிக்காட்டியவர் பெரியார்.

தமிழ்நாடு சிறுபான்மை மக்களின் மற்றொரு பிரிவினர், நீதிக்கட்சி முன்வைத்த சமூக நீதி அரசியல் சார்பு நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர். அவர்கள் இந்தச் சார்பினை எடுப்பதற்கு, முஸ்லிம்களுக்கு நீதிக்கட்சியும், பெரியாரும் வழங்கிய இடம் முக்கியமானது.

"இஸ்லாம் என்றால் மகமது மதம் என்றோ, இங்கு லுங்கி கட்டிக்கொண்டு, அளந்து தாடி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சாயபு, ராவுத்தர், மரைக்காயர், மாப்பிள்ளை என்கிறவர்கள் மதம் என்றோ கருதாதீர்கள். திராவிடர்கள் மதம், முகமது நபிக்கு முன்பு, கிறிஸ்துநாதருக்கு முன்பு, புத்த மகானுக்கு முன்பு ஆரியர்களின் கடவுள்களுக்கு முன்பு திராவிடர்களுக்கு இருந்த மதமாகும்" என இஸ்லாமியர்களை அவர் திராவிட அடையாளத்துடன் பார்த்த இடம்தான், தேசிய அரசியல் நெருக்கடிகளில் இருந்து, தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியர்களை விடுவித்தது எனலாம்.

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பெரியார் கொண்டிருந்த பணி என்பது, சூத்திரப் பட்டத்தை நீக்கி, மனிதனுக்கு மனிதன் மரியாதையோடு நடத்துவது, கல்வி வேலைவாய்ப்புகளில் சம உரிமை பெறுவது என்பதுதான். அதனால்தான் அவர் இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை 'தமிழர் மார்க்கம்' என்றார். இந்தப் பார்வைதான் பொதுவாக முஸ்லிம்கள் மீதும், தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களிடமும் அவர் காட்டிய இணக்கத்துக்கு முதன்மையான காரணங்கள்.

1948-ஆம் ஆண்டு மயிலாடுதுறையில் உள்ள பெரம்பூரில் பெரியார் கலந்துகொண்ட கூட்டத்தின் தீர்மானம், ஜனவரி *15*-ஆம் தேதி 'விடுதலை' இதழில் வெளியானது. அதில் ஒரு தீர்மானம் இது. "முஸ்லிம்கள் எங்களை ஆதரித்தாலோ அல்லது எதிர்த்தாலோ எது நடந்தாலும், நாளை திராவிட நாடு சுயராஜ்யத்தை அடையும்போது, அதனால் உங்களுக்குப் பாதிப்பு வராது என உறுதியளிக்கிறேன். ஏனெனில், இஸ்லாமியர்களும் திராவிடர்களே என திராவிடர் கழகம் உறுதியாக நம்புகிறது" என்கிறது. அதனால்தான், பிரிவினைக் காலகட்டத்தில், சென்னை மாகாணத்தில் மட்டுமே முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்பாக உணர்ந்தனர் என்கிறது வரலாறு.

...நீளும்

வெறுப்பைத் திரையிடலாமா?

இந்தியாவில் 2024-ஆம் ஆண்டில் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான வெறுப்புப் பேச்சுக்கள், 74% அதிகரித்துவிட்டதாக வாஷிங்டனைச் சேர்ந்த நிறுவனம் ஒன்றின் புள்ளிவிவரங்கள் கூறின. இது ஓராண்டில் திடீரென அதிகரித்ததல்ல, கடந்த 10 ஆண்டுகளாகவே, பா.ஜ.க. ஆட்சியில் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக, குறிப்பாக இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிராகக் கட்டமைக்கப்பட்டு வரும் வெறுப்பு உணர்ச்சியின் விளைச்சல்.

'மசூதி நிலங்களுக்கு உரிமை கோருவது', 'ஹிஜாப்பிற்கு எதிரான கருத்துருவாக்கம்', 'குடியுரிமைத் திருத்த மசோதா', 'காஷ்மீருக்கான சிறப்பு அந்தஸ்துப் பறிப்பு', 'வக்பு வாரிய திருத்த மசோதா' எனப் பல்வேறு வழிகளில் இந்த வெறுப்பு உணர்ச்சி கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இவற்றைத் தாண்டிய மற்றொரு பேராபத்தான வடிவம் சினிமா. 'காஷ்மீர் பைல்ஸ்', 'கேரளா ஸ்டோரி', 'பத்மாவதி', '72 ஹூரைன்' எனத் தொடர்ந்து இஸ்லாமியர்களின் மீது வெறுப்பைத் தூண்டும் வகையிலான, சர்ச்சைக்குரிய திரைப்படங்கள் வெளியாகிக் கொண்டே உள்ளன.

அந்த வகையில், சமீபத்தில் வெளியான திரைப்படம் 'சாவா'. முகலாய மன்னர் ஔரங்கசீப்பிற்கு எதிரான காட்சிகள் இத்திரைப்படத்தில் இருந்தன. இத்திரைப்படத்தைப் பார்த்து, ஔரங்கசீப்பின் நினைவிடத்தை அகற்ற வேண்டுமென்று, மகாராஷ்டிராவில் இந்துத்துவா அமைப்புகள் போர்க்கொடி உயர்த்தின. நாக்பூரில் பெரும் கலவரமே வெடித்தது. "சத்ரபதி சம்பாஜி மகாராஜா பற்றிய 'சாவா' திரைப்படமே முகலாய மன்னர் ஔரங்கசீப் மீது மக்களின் கோபத்தைத் தூண்டியது" என்று அம்மாநில முதல்வர் தேவேந்திர பட்னாவிஸ் சட்டமன்றத்திலேயே கூறினார்.

இவ்வாறு கலவரத்திற்கு வித்திட்ட இத்திரைப்படத்தை இன்று நாடாளுமன்றத்தில் திரையிடுகிறது ஒன்றிய அரசு. பிரதமர் மோடி, ஒன்றிய அமைச்சர்கள், எம்.பி.க்கள் முன்னிலையில் நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள பாலயோகி அரங்கத்தில் 'சாவா' படம் திரையிடப்படுகிறது. 'வெறுப்பை விதைத்து, சமூகப் பதற்றத்தைத் தூண்டும் திரைப்படங்களை ஓர் அரசே கொண்டாடலாமா' என எதிர்ப்புகள் கிளம்பியிருக்கின்றன. ஒன்றிய அரசு சிந்திக்க வேண்டும்!

ப்ளாஷ்பேக்

அறிஞர் அண்ணா நற்பணி மன்றம்!

ஆம்பூர் எஸ்.சௌந்தர்ராஜன்

25.01.2011 அன்று அன்றைய இளைஞர் அணிச் செயலாளர், இன்றைய கழகத் தலைவர் அவர்கள், ஒருங்கிணைந்த வேலூர் மாவட்டம், ஆம்பூர் நகரத்தில் 'மொழிப்போர்த் தியாகிகள் வீரவணக்க நாள்' பொதுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்க வருகை தந்திருந்தார். அதே நாளில் ஆம்பூர் புறவழிச் சாலையில் 'அறிஞர் அண்ணா இளைஞர் நற்பணி மன்றம்' திறப்பு விழாவும் நடைபெற்றது. அப்பொழுது மன்றத் தலைவராக இருந்த நான், தலைவர் தளபதி அவர்களுடன் எடுத்துக்கொண்ட புகைப்படம் இது. என்றைக்கும் என்னால் மறக்க முடியாத நிகழ்வு இது.

- ஆம்பூர் எஸ்.சௌந்தர்ராஜன், 6-வது வார்டு செயலாளர் ஆம்பூர், வேலூர்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம்.
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018.
வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல்: youthwing@dmk.in

மறக்க முடியாதது

சளைக்காத பயணம்!

1934-ஆம் ஆண்டு அண்ணா, பெரியாரைச் சந்தித்தது முதல், 1949-ஆம் ஆண்டு திராவிடர் கழகத்தில் இருந்து வெளியேறியது வரை, பெரியாருடன் பணியாற்றிய நாட்களை 'அந்த வசந்தம்' என அண்ணா குறிப்பிடுவார். அந்த 15 ஆண்டுகளில் கிராமக் கூட்டங்கள், தாலுகா மாநாடுகள், மாநாடுகள், ஒலிபெருக்கி வசதி இல்லாத கூட்டங்கள் என அவர் சளைக்காமல் சுற்றுப்பயணம் செய்திருந்தார். அந்தக் காலகட்டத்துக்குள் தமிழ்நாட்டின் புகழ்மிக்கத் தலைவராக வளர்ந்து இருந்தார்.

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/24 - 26 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/24-26. Phone : 28179191, 28179131